

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Ing. Miroslava Gavalca a JUDr. Eleny Berthotyovej PhD., v právnej veci žalobcu: **MUDr. J.**, bytom K., zastúpeného advokátom JUDr. M., S. proti žalovanému: **Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Košiciach, Krajský dopravný inšpektorát, Kuzmányho č. 8, Košice**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRP-160-1/DI-1-2007 zo dňa 16.10.2007, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/136/2007-24 zo dňa 11.12.2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/136/2007-24 zo dňa 11.12.2008 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku toho rozhodnutia zamietol žalobu o preskúmanie rozhodnutia č. KRP-160-1/DI-1-2007 zo dňa 16.10.2007, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu, Okresného riaditeľstva Policajného zboru

v Michalovciach č. p. ORP-47/DI-S-2007 zo dňa 1.3.2007 o uznaní žalobcu vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. d/, l/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“) a uložení sankcií podľa § 22 ods. 2 tohto zákona vo forme pokuty vo výške 3.000,-Sk (99,58 €) a zákazu činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 2 mesiacov. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd tak rozhodol s poukazom na zistenie, že obidve správne rozhodnutia obsahujú všetky náležitosti, sú dostatočne odôvodnené a preskúmateľné. Námietku žalobcu, že správny orgán nevypočul jeho manželku ako svedka, ktorá s ním bola v danom čase v aute, vyhodnotil aj súd ako účelovú, pretože toto tvrdenie uviedol žalobcu prvýkrát až v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu a bolo v rozpore s výpoveďou poškodeného ale aj samotného žalobcu. Krajský súd neprihliadol na čestné prehlásenie žalobcovej manželky z dôvodu, že toto prehlásenie predložené až v konaní pred súdom nie je takou skutočnosťou, na ktorú by bolo potrebné pri posudzovaní skutkového stavu prihliadnuť vzhľadom na výpovede poškodeného i samotného žalobcu bezprostredne po dopravnej nehode a v priestupkovom konaní ako aj vzhľadom na obsah tohto prehlásenia, ktoré je v rozpore s výpoveďou žalobcu. Námietku žalobcu, že ku škode nedošlo a teda chýba pojmový znak dopravnej nehody, vyhodnotil krajský súd ako neopodstatnenú a nezodpovedajúcu skutočnosti vzhľadom na jednoznačný dôkaz nachádzajúci sa v administratívnom spise, a to na fotodokumentáciu vyhotovenú bezprostredne po nehode. Krajský súd skonštatoval, že žalobca neopatrným cúvaním porušil § 21 ods. 2 a 3 zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách o premávke na pozemných komunikáciách (ďalej len „zákon č. 315/1996 Z.z.“) a následne porušil povinnosti účastníka dopravnej nehody podľa § 50 a § 51 zákona č. 315/1996 Z. z. tým, že z miesta nehody ušiel, čím spáchal priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. d/, l/ zákona o priestupkoch. Krajský súd považoval uloženú sankciu za zodpovedajúcu medziam zákonnej úpravy, pričom jej výšku správny orgán náležitým a zrozumiteľným spôsobom odôvodnil s prihliadnutím na to, že žalobca bol v minulosti už dvakrát postihnutý pre dopravný priestupok.

Proti rozsudku podal žalobca odvolanie, v ktorom namietal, že krajský súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Krajskému súdu vytýkal, že sa dôsledne nevysporiadal s dôvodmi žaloby, najmä, že žalovaný sa v priestupkovom konaní neriadil takým procesným postupom, ktorý by zabezpečil zákonný a spravodlivý postup v zmysle

základných pravidiel správneho konania vyjadrených v § 3 ods. 4, § 32 ods. 1, § 46 a § 47 ods. 3 SP, ktoré vychádzajú zo zásady materiálnej pravdy. Uviedol, že správny orgán má vykonať aj dôkazy vyplývajúce z tvrdení (obranu) účastníka správneho konania tak, aby sa zabezpečilo spoľahlivé zistenie skutočného stavu veci. Tvrdil, že bol žalovaným poškodený, pretože tento v rámci voľného hodnotenia dôkazov vyhodnotil získané a vykonané dôkazy v rozpore so zásadou materiálnej pravdy. Namietal, že dôkazy boli vykonávané a vyhodnotené jednostranne v jeho neprospech a žalovaný nevypočul jeho manželku, ktorá bola účastníčkou dopravnej nehody, čo vyplýva z jej čestného prehlásenia ako aj z odvolania proti prvostupňovému správne rozhodnutiu, o čom príslušník dopravného inšpektorátu vedel. Zotrval na svojom tvrdení, že k dopravnej nehode nedošlo, pretože na vozidlách nevznikla žiadna škoda. Namietal, že správny orgán nevykonal ohliadku jeho vozidla a nevysvetlil, ako mohla v dôsledku jemného kontaktu dvoch vozidiel vzniknúť na jednom z nich škoda 10.000,-Sk a na druhom žiadna.

Žalovaný správny orgán vo vyjadrení k odvolaniu zotrval na svojom stanovisku o zákonnosti správneho rozhodnutia a navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny. Uviedol, že je vecou úvahy správneho orgánu, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná a berie ich do úvahy, pokiaľ môžu prispieť k objasneniu skutkového stavu veci. Dodal, že v správnom konaní bolo preukázané, že došlo k dopravnej nehode a ku škode na jednom z vozidiel.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 OSP, § 246c ods. 1 OSP), bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP) a podľa § 250ja ods. 3, veta druhá OSP v spojení s § 219 ods. 1, 2 OSP napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 23.2.2010, po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu vyplýva, že žalobca dňa 28.12.2006 v čase o 14.54 hod. viedol osobné motorové vozidlo továrenskej značky Peugeot 307, EČ M., s ktorým na Kukučínovej ulici v Michalovciach cúval a zadnou časťou vozidla narazil do pravého rohu predného nárazníka tam zaparkovaného osobného motorového vozidla továrenskej značky Opel Astra, EČ K., s ktorým tam parkoval Mgr. P., čím došlo k zrážke

a na vozidle Opel vznikla škoda podľa predbežného odhadu policajta objasňujúceho dopravnú nehodu vo výške približne 10.000,-Sk (331,94 €).

Prvostupňový správny orgán konštatoval, že žalobca porušil § 21 ods. 2,3, § 50 písm. a/, § 51 ods. 4 zákona č. 315/1996 Z. z. a preto ho rozhodnutím č. p. ORP-47/DI-S-2007 zo dňa 1.3.2007 uznal vinným zo spáchania priestupku v zmysle § 22 ods. 1 písm. d/, l/ zákona o priestupkoch a podľa § 22 ods. 2 zákona o priestupkoch mu uložil pokutu v sume 3.000,-Sk (99,58 €) a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá po dobu 2 mesiacov. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že prvostupňový správny orgán vychádzal zo správy o výsledku objasňovania priestupku, protokolu o nehode v cestnej premávke, plánu a fotodokumentácie z miesta nehody, zápisov o dychových skúškach vodičov a evidenčnej karty žalobcu. Pri určení druhu sankcie a jej výmery prihliadal na závažnosť priestupku a to v tom zmysle, že samotným porušením zákona zo strany žalobcu došlo k dopravnej nehode, ako aj na skutočnosť, že žalobca si po dopravnej nehode nesplnil povinnosti vyplývajúce zo zákona č. 315/1996 Z. z., pretože nezotrval na mieste dopravnej nehody a tiež na to, že žalobca má v karte vodiča dva dopravné priestupky.

V odvolaní proti prvostupňovému správne rozhodnutiu žalobca nepopieral, že došlo ku kontaktu dvoch vozidiel pri cúvaní, išlo však len o „jemný dotyk a nedošlo ním k poškodeniu ani jeho vozidla a ani vozidla Mgr. K. Uviedol, že bezprostredne po nehode vystúpil aj so svojou manželkou z auta a v prítomnosti Mgr. K. nezistili žiadnu škodu na vozidlách. Preto na mieste údajnej nehody nezotrval a odišiel preč. Namietal, že k nehode nedošlo, pretože neboli naplnené pojmové znaky nehody uvedené v § 49 zákona č. 315/1996 Z. z. a správne orgánu vyčítal, že jeho rozhodnutie je nezrozumiteľné a nepreskúmateľné, pretože z neho nie je zrejmé, ako priestupkový orgán dospel k záveru, že došlo ku škode na majetku.

Žalovaný v napadnutom rozhodnutí konštatoval, že k spáchaniu priestupku došlo tak, ako bolo ustálené v prvostupňovom konaní, správny orgán na dokazovanie použil všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav vecí a postupoval v súlade so základnými pravidlami konania; hodnotením dôkazov, ktoré je vecou správnej úvahy zabezpečil presné a úplné zistenie skutočného stavu vecí. K námietke žalobcu, že k žiadnej dopravnej nehode nedošlo, žalovaný poukázal na tvrdenia žalobcu, že „nechtiac buchol do Opla“ a že „nepopiera, že došlo ku kontaktu oboch vozidiel pri cúvaní“, ako aj na § 49

zákona č. 315/1996 Z. z. a na fotodokumentáciu tvoriacu súčasť spisového materiálu, z ktorého je nepochybné, že minimálne na vozidle Opel Astra došlo ku škode, čo bolo riadne zadokumentované policajným orgánom, podľa odhadu ktorého išlo o škodu približne vo výške 10.000,-Sk (331,94 €). Z výpovedí oboch účastníkov nehody bolo zrejmé aj to, že žalobca z miesta odišiel a teda nesplnil si povinnosť účastníka dopravnej nehody. Námietku žalobcu, že v konaní nebola vypočutá jeho manželka, žalovaný považoval za účelovú a uviedol, že podľa výpovede poškodeného bol žalobca v aute sám a tiež to, že žalobca nenavrhol vypočutie svedkov na mieste nehody a ani v konaní pred prvostupňovým správny orgánom.

V žalobe o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalobca uviedol totožné námietky ako v odvolaní proti rozsudku krajského súdu a dodal, že viesť motorové vozidlo je nevyhnutnosťou pre výkon jeho povolania. Namietal porušenie zásady dvojinštančnosti správneho konania, keď žalovaný nezrušil prvostupňové rozhodnutie napriek tomu, že podľa § 59 SP tak urobiť mal, pretože prvostupňový orgán neuviedol, akými správnymi úvahami sa riadil a ako jednotlivé dôkazy vyhodnotil. Namietal neexistenciu jednoznačného dôkazu, napr. znaleckého posudku, svedčiaceho o tom, že poškodenie na vozidle Mgr. K. pochádza z jeho vozidla.

Podľa § 22 ods. 1 zákona priestupku sa dopustí ten, kto

- a) ako vodič motorového vozidla prekročí povolenú rýchlosť ustanovenú vo všeobecne záväznom právnom predpise o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky 3a) alebo prekročí rýchlosť ustanovenú dopravnou značkou,
- b) vedie motorové vozidlo bez príslušného vodičského oprávnenia, po jeho odobrati alebo v čase zadržania vodičského preukazu okrem prípadov, ak sa ho učí viesť podľa právnych predpisov alebo ak sa podrobuje skúške z jeho vedenia,
- c) ako vodič motorového vozidla s celkovou hmotnosťou prevyšujúcou 7 500 kg nedodrží ustanovenie o obmedzení jazdy určené pre niektoré druhy vozidiel,
- d) ako vodič sa zúčastnil na dopravnej nehode, bezodkladne nezastavil motorové vozidlo alebo si nesplnil povinnosť účastníka dopravnej nehody ustanovenú v osobitnom zákone, 3b)**
- e) ako vodič sa nezdržal požitia alkoholického nápoja alebo užitia inej návykovej látky po dopravnej nehode v čase, ak by to bolo na ujmu zistenia, či pred jazdou, alebo počas jazdy požil alkoholický nápoj alebo užil návykovú látku,

- f) ako vodič sa odmietne podrobiť vyšetreniu na zistenie alkoholu, ktoré sa vykonáva dychovou skúškou prístrojom, ktorým sa určí objemové percento alkoholu v krvi, alebo ak sa odmietne podrobiť lekárskeho vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu, či nie je ovplyvnený alkoholom alebo inou návykovou látkou,
- 3c) hoci by to pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie,
- g) ako vodič počas vedenia vozidla požije alkoholický nápoj alebo užije inú návykovú látku, alebo vedie vozidlo bezprostredne po požití alkoholu alebo užití inej návykovej látky, alebo v čase, keď by mohol byť pod ich vplyvom,
- h) vedie vozidlo v stave vylučujúcom spôsobilosť viesť motorové vozidlo, ktorý si privodil požitím alkoholického nápoja alebo užitím inej návykovej látky,
- i) vedie vozidlo vyradené z cestnej premávky alebo vozidlo vyradené z evidencie vozidiel, alebo vozidlo, ktoré nie je opatrené evidenčným číslom, ak tejto povinnosti podlieha, alebo vozidlo, ktoré nespĺňa podmienky na používanie v cestnej premávke,
- j) neoprávnene použije osobitné označenie vozidla prepravujúceho ťažko zdravotne alebo ťažko pohybovo postihnutú osobu alebo poruší zákaz zastavenia alebo státia na mieste vyhradenom pre vozidlá prepravujúce ťažko zdravotne alebo ťažko pohybovo postihnutú osobu,
- k) iným konaním, než ako je uvedené v písmenách a) až h), poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky,
- l) porušením uvedeným v písmene k) bezprostredne ohrozí bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky alebo spôsobí dopravnú nehodu.**

Podľa § 21 zákona č. 315/1996 Z. z. vodič nesmie pri cúvaní ohroziť ostatných účastníkov cestnej premávky (ods. 2).

Ak to vyžadujú okolnosti, najmä nedostatočný rozhľad, vodič je povinný zaistiť bezpečné otáčanie alebo cúvanie pomocou spôsobilej a náležite poučenej osoby (ods. 3).

Podľa § 50 písm. a/ zákona č. 315/1996 Z. z. vodič, ktorý sa zúčastnil na dopravnej nehode, je povinný bezodkladne zastaviť vozidlo.

Podľa § 51 zákona č. 315/1996 Z. z. účastník dopravnej nehody je osoba, ktorá sa priamo aktívne alebo pasívne zúčastnila na dopravnej nehode (ods. 1).

Ak pri dopravnej nehode došlo k usmrteniu osoby alebo k jej zraneniu, ak došlo k poškodeniu cesty alebo všeobecne prospešného zariadenia, ak unikli nebezpečné veci 11) alebo ak na niektorom zo zúčastnených vozidiel vrátane prepravovaných vecí alebo na inom majetku vznikla hmotná škoda zrejme prevyšujúca desaťnásobok minimálnej mzdy zamestnanca odmeňovaného mesačnou mzdou ustanovenou osobitným predpisom, 12) účastník dopravnej nehody je povinný

- a) ohlásiť bezodkladne dopravnú nehodu policajtovi,
- b) zdržať sa konania, ktoré by bolo na ujmu vyšetrenia dopravnej nehody, najmä premiestnenia vozidiel; ak sa situácia, ktorá vznikla dopravnou nehodou, musí zmeniť, najmä ak je to potrebné na uvoľnenie alebo na ošetrovanie zranenej osoby alebo na obnovenie premávky predovšetkým vozidiel verejnej hromadnej dopravy osôb, účastník dopravnej nehody je povinný vyznačiť situáciu a stopy,
- c) zotrvať na mieste dopravnej nehody až do príchodu policajta alebo sa na toto miesto bezodkladne vrátiť po poskytnutí alebo privolaní pomoci, alebo po ohlásení dopravnej nehody (ods. 3).

Ak škoda spôsobená pri dopravnej nehode na žiadnom zo zúčastnených vozidiel vrátane prepravovaných vecí ani na inom majetku nedosiahla výšku ustanovenú v odseku 3 účastníci dopravnej nehody sú povinní postupovať podľa odseku 3, len ak sa výslovne nedohodli inak (ods. 4).

Podľa § 22 ods. 2/ zákona o priestupkoch za priestupok podľa odseku 1 písm. k) možno uložiť pokutu do 2 000 Sk, **za priestupok podľa odseku 1 písm. c) a d) možno uložiť pokutu do 5 000 Sk a zákaz činnosti do 6 mesiacov, za priestupok podľa odseku 1 písm. a), b) a l) možno uložiť pokutu do 7 000 Sk a zákaz činnosti do jedného roka,** za priestupok podľa odseku 1 písm. j) možno uložiť pokutu do 10 000 Sk, za priestupok podľa odseku 1 písm. g) a i) možno uložiť pokutu do 10 000 Sk a zákaz činnosti do jedného roka, za priestupok podľa odseku 1 písm. e), f) a h) možno uložiť pokutu do 15 000 Sk a zákaz činnosti do dvoch rokov.

Podľa § 12 zákona o priestupkoch pri určení druhu sankcie a jej výmery sa prihliadne na závažnosť priestupku, najmä na spôsob jeho spáchania a na jeho následky, na okolnosti, za ktorých bol spáchaný, na mieru zavinenia, na pohnútky a na osobu páchatel'a, ako aj na to,

či a akým spôsobom bol za ten istý skutok postihnutý v kárnom alebo disciplinárnom konaní (ods. 1).

Za viac priestupkov toho istého páchatela prejednávanych v jednom konaní sa uloží sankcia podľa ustanovenia vzťahujúceho sa na priestupok najprísnejšie postihnuteľný; zákaz činnosti možno uložiť, ak ho možno uložiť za niektorý z týchto priestupkov (ods. 2).

V správnom súdnictve sa súd pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej právnej veci v zásade obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádza, nie sú pochybné, najmä kvôli prameňu, z ktorých pochádzajú alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania a na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Súd pri preskúvaní zákonnosti správneho rozhodnutia a postupu správneho orgánu posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú vec relevantný právny predpis. Pre súd je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 OSP).

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil so záverom krajského súdu, že dopravný priestupok kladený za vinu žalobcovu sa stal tak, ako to vyplýva z napadnutého rozhodnutia žalovaného. Tento záver žalovaného i krajského súdu nie sú spôsobilé spochybníť ani dôvody odvolania žalobcu, ktoré sú obsahovo zhodné s dôvodmi uvedenými v žalobe, s ktorými sa krajský súd vysporiadal.

V konaní nebolo sporné, že pri cúvaní žalobcu s jeho vozidlom došlo ku kolízii s vozidlom poškodeného Mgr. K. Túto skutočnosť nepopieral ani žalobca a pokiaľ spochybňoval, že by svojim konaním spôsobil škodu na vozidle poškodeného, keď na jeho vozidle žiadna škoda nevznikla, je potrebné poukázať na to, že aj z fotodokumentácie vyhotovenej na mieste nehody, ktorá je súčasťou pripojeného administratívneho spisu žalovaného, je viditeľné poškodenie pravého rohu predného nárazníka vozidla Mgr. K., z ktorého škodu nehodu vyšetrojúci policajti orientačne odhadol na 10.000,-Sk (331,94 €), preto súd námietku žalobcu v tomto smere nepovažoval za dôvodnú. Obdobne súd neprihliadol ani na námietku vytykajúcu žalovanému, že nevypočul v konaní jeho manželku, ktorá s ním mala byť v tom čase vo vozidle, nakoľko zo spisu žalovaného vyplýva, že žalobca ani v protokole o nehode v cestnej premávke zo dňa 28.12.2006, ani v zápisnici z ústneho

pojednávania dňa 1.3.2007, napriek poučeniu podľa § 73 ods. 2 zákona o priestupkoch o práve navrhnúť dôkazy na svoju obhajobu, nenavrhol vypočuť v konaní svoju manželku ako svedka. Urobil tak až v štádiu odvolania proti prvostupňovému správne rozhodnutiu. Z protokolu o nehode v cestnej premávke zo dňa 28.12.2006, ktorý žalobca podpísal, naopak z výpovede poškodeného vyplýva, že žalobca bol vo vozidle sám a nasvedčuje tomu aj výpoveď samotného žalobcu, ktorý spomínal len vodičov, ktorí mali vystúpiť z oboch vozidiel a ďalšie svoje konanie (...pozrel vozidlá, ...nevidel škodu,odišiel) opisoval len v jednotnom čísle (hoci v odvolaní proti prvostupňovému správne rozhodnutiu už uvádza aj manželku, s ktorou ako „spolujazdkyňou, žiadnu škodu nezistil“). Z uvedeného dôvodu sa tvrdenie žalobcu, že bol vo vozidle v rozhodnom čase aj s manželkou, ktorá by mohla potvrdiť jeho verziu nehody, javí aj odvolaciemu súdu ako nevierohodné a účelové. Žalobca v konaní nepopieral ani tú skutočnosť, že po kolízii vozidiel z miesta nehody odišiel. Aj odvolací súd preto považuje záver žalovaného, že žalobca neopatrným cúvaním vrazil do stojaceho auta Mgr. K., čím spôsobil škodu na tomto vozidle a následne z miesta nehody odišiel, za logický, majúci podklad vo vykonaných dôkazoch a za daných okolností by bolo vykonanie znaleckého dokazovania nadbytočné a nedôvodné.

K námietkam žalobcu o neprimeranosti a nezákonnosti uložených sankcií odvolací súd poukazuje na to, že výška uloženej sankcie je vecou voľnej úvahy správneho orgánu a v takom prípade súd preskúmava len to, či správna úvaha nevybočila z medzí a hľadísk stanovených zákonom (§ 245 ods. 2 OSP), či je v súlade s pravidlami logického uvažovania a či predpoklady takého úsudku boli zistené riadnym procesným postupom. Pokiaľ sú tieto predpoklady splnené, nemôže súd z tých istých okolností vyvodit' iné alebo dokonca opačné závery.

Odvolací súd nezistil žiadne pochybenia v napadnutom rozhodnutí ani v konaní, ktoré mu predchádzalo. Správne orgány postupovali v súlade so zákonom, keď žalobcu uznali vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. d/, l/ zákona o priestupkoch, za čo mu dôvodne uložili pokutu podľa § 22 ods. 2 zákona.

Rovnako nemožno nič vyčítať krajskému súdu, ktorý sa zaoberal všetkými žalobnými námietkami, ktoré sú totožné s odvolacími námietkami a dospel k správne názoru, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného nedošlo k porušeniu zákona, práv a chránených

záujmov žalobcu, pričom svoj právny záver, s ktorým sa odvolací súd stotožnil, aj náležitým spôsobom odôvodnil.

Žalobca neuviedol v odvolaní žiadne iné skutočnosti, ktoré by záver o zákonnosti rozhodnutí a postupov správnych orgánov a krajského súdu vyvrátili, jeho odvolacie námietky neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a preto s poukazom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu postupom podľa § 219 OSP potvrdil ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c a § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi vzhľadom na jeho neúspech v konaní náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 23. februára 2010

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Lubica Kavivanovová